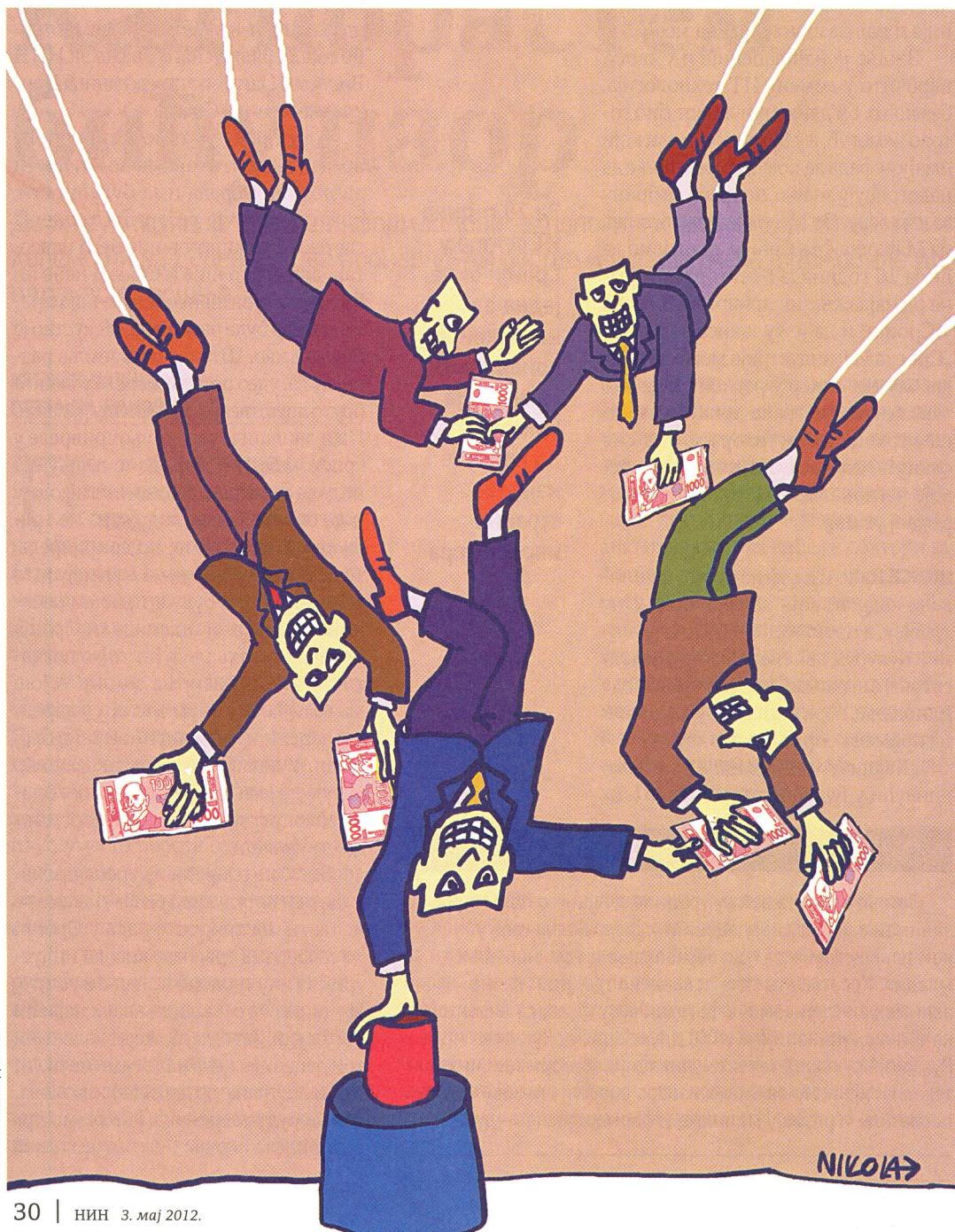

Фингирани лов на вештице

Држава би преиспитивање приватизација требало да остави судовима и тужилаштву, а она да се бави реформама које ће смањити корупцију у систему

ПЕТРИЦА ЂАКОВИЋ

Ако су се странке пре четири године, у кампањи, заклињале у борбу са корупцијом, а садашњи премијер Мирко Цветковић то најавио као један од пет најважнијих задатака Владе, шта очекивати након ових избора у којима је та борба тек тринеста рупа на свирили политичара. У трци да сиромашним и нездовољним грађанима обећају инвестиције и нова радна места, стиче се утисак да су овдашњи страначки прваци заборавили да ништа од обећаног 2008. није испуњено. Да су тада најављивање реформе судства и укидање замршених административних процедура као предуслови за елиминацију корупције прошли и више него неславно, иако је свима јасно да без тога нема ни великих инвестиција, ни нових радних места. А још мање некорумпированог друштва.

Може ли се онда очекивати да ће нова влада Србије, ко год да је буде чинио, кренути у реформисање друштва како би се изборила са пошастима званом корупција, ако се и током кампање види да ово није приоритет готово ниједне политичке опције? А оне, уместо да најављују реформисање система који је направљен тако да у њему свако свакога мора да корумпира да би дошао до циља, популаристички обећавају нова хапшења актера у досадашњим приватизацијама?

Аналитичари нису оптимисти. Већ су верују да и ако нешто уради, Србија ће то урадити углавном под притиском Европске уније. Немања Ненадић, из Транспарентности Србија верује да ће